

CAPACITAT MITJANCERA

Malgrat pugui tenir l'aparença d'una carta, sobretot per la forma del seu acabament- la referència a Timoteu i la salutació- el que coneixem per la carta als Hebreus és una homilia o sermó, destinat a ser llegit en veu alta davant una comunitat de fidels. El text, que, en un primer moment, tingué forma oral, fou posat posteriorment per escrit i enviat a una o varies esglésies.

Un dels temes forts de la carta és mostrar que Jesús és el mitjancer, l'únic i veritable mitjancer entre Déu i els homes. La segona lectura, que llegim aquest diumenge (He 5,7-9) s'inscriu en aquesta temàtica. La funció de mediació Jesús la realitza fent-se home. El verset que precedeix i el que segueix (i que no es llegeixen litúrgicament) fan referència al sacerdoti de Melquisedech. De fet els versets de la lectura volen descriure la manera de realitzar la tasca sacerdotal de Jesús. És semblant a la de Melquisedech i diferent a la dels grans sacerdots de Jerusalem. El sacerdoti del temple té un component de ritualisme, que el sacerdoti de Jesús no té. Els sacerdots del temple necessiten ser consagrats, els cal ornaments i ofereixen animals, encens, oli, pans. A Jesús no li cal res de tot això. El seu sacerdoti no és ritual, sinó existencial. Ell ofereix la seva vida.

Els sacerdots del temple pregaven a fi que els seus sacrificis fossin acceptats. La pregària de Jesús és el gran clam de dolor abans de la seva mort, en veure que aquesta se li acosta. El clam de que parla el text és una clara referència a l'episodi de Getsemaní. Hom podria pensar que la pregària de Jesús, demanant al Pare que l'alliberés de la mort, no fou escoltada. De fet no s'escapolí de morir. En quin sentit, doncs, cal entendre que Jesús fou escoltat?. Evidentment la resurrecció allibera Jesús del poder de la mort. A més d'això, s'hi pot veure un segon sentit. Cap dels textos de la pregària de Jesús a Getsemaní omet el desig de Jesús que la voluntat del Pare passi per

sobre la realitat de la seva mort. I aquí sí que la pregària de Jesús fou escoltada.

El que el Pare vol és la salvació de tots els homes. Jesús ofereix amb plors i llàgrimes la seva vida. El sofriment de la passió i mort es converteix en un acte d'obediència i acceptació de la voluntat del Pare, que escolta el seu clam i accepta la seva donació i és llavors quan aquesta es converteix en salvació per a tots aquells, que són capaços de viure o sintonitzar amb la mateixa experiència de Jesús. Hi ha una correspondència entre l'obediència de Jesús al Pare i l'obediència dels creients a Jesús. Es tracta de viure la mateixa experiència de Jesús. Aquest és el camí que salva.

El rol mitjancer de Jesús queda ben definit perquè es presenta Jesús adreçant-se a Déu i aquest l'escolta. Jesús és el mitjancer perquè té aquesta capacitat d'adreçar-se a Déu i ser escoltat, però també perquè està fermament arrelat en la condició humana. El text ho assenyala insistentment: la pregària feta amb clams i llàgrimes, com qualsevol humana, el pas per la mort i el no fer prevaler la condició de Fill. L'experiència de Jesús, viscuda des de la condició humana, es garantia de que nosaltres, persones humanes puguem viure la mateixa experiència de Jesús.

Diumenge 5é de Quaresma
25 de Març de 2012